

Plastik sandalyedeki ölümün anatomisi

YA ZI Mehmet Efe Çaman
Yazar ve Akademisyen

Midem bulanıyor: Komiser Yardımcısı polis memuru Mustafa Kabakçioğlu, bir yardım kuruluşuna yıllar önce yaptığı 5 TL'lik bir yardım "kanıt gösterilerek" suçlandıktan sonra tıklandığı berbat bir Türk hapisanesinde, tek kişilik sefil bir hücrede, tek başına acılar içerisinde çırpınarak öldü! Belanızı bulasınız!

Midem bulanıyor: Şimdi çıkıp AKP'den, derin devletten, zalim rejimden, kutuplaşmış ve tarumar olmuş bir siyasetten falan söz edebilirdim, ama öyle yapmıyacağım. Çünkü polis Mustafa'nın katili bir

toplum! Toplu bir cinayet, çok ortaklı bir katliam, kitle tarafından yapılan bir linç, bir tür kolektif idam burada söz konusu olan! Belanızı bulasınız!

Midem bulanıyor: Fişlenmesi ayrı bir sorun, fabrikasyon nedenlerle teşkilattan atılması ayrı. Hakkında açılan dava ayrı bir sorun, davanın gerekçelendirildiği "deliller" ayrı! Hapishanede olması ayrı bir sorun, hapishanenin fecaat durumu ayrı! İçeride hastalanması ayrı bir sorun, doktora gösterilmemesi ve bilerek ölüme terk edilmesi ayrı! Ölmesi ayrı bir sorun, ölüm nedeninin örtbas edilmesi ayrı! Yazdığı dilekçelere olumlu yanıt verilmemesi ayrı bir sorun, tedaviyi kendisinin reddettiği doğrultusunda açıklamalar yapan ve sahte dilekçe üreten memurlar ayrı! Fakat en önemlisi ne biliyor musunuz? Bu katliamı devletin yapması ayrı sorun, ama görmezden gelen toplum ayrı! Belanızı bulasınız!

Midem bulanıyor:

Plastik, her şey plastik!

Beton, her şey beton! Kirlı duvarlar, iki paralık bir ayna, uyduruk bir masa.

Küçük gri bir kalorifer dilimi. Garip, leş, ihtimal on yıllık halı bir zeminde etrafa saçılmış olarak duran tuvalet kâğıtları, pet su şişeleri.

Sıvaları dökülmüş soluk bir duvar. Hepsı bir zulmün, bir işkencenin, bir infazın, bir taş kalpli muamelenin tek şahitleri! Belanızı bulasınız!

Midem bulanıyor: Ortada kapıya doğru baktığı söylenen beyaz plastikten, kolçaklı bir iskemle! Mahalle aralarındaki kafelerde veya ucuz mantıcılarda rastlanan türden! Üzerinde, sanki televizyon seyredirken içi geçmiş gibi öylece duran polis Mustafa! Boynu öyle geriye doğru kaykılmamış olsa, sanırsınız ki hemen ayağa fırlayacak. Biraz utangaç, "kusura bakmayın, dalvermişim işte!" diyecek. Elleri önde, bacaklarının üze-

rinde! Ayaklarında sandallar, sanki ölmemiş, az önce yürüyüşten gelmiş! Bakakaldığım o melun, o dehşet fotoğraf karesinde yüzünü buzlandırmışlar. Kim bilir neden? Gözleri mi açık? Ağzından kan mı gelmiş? Dili mi dışarıda? Bir yerinde morluk veya darp izi mi var? Tüm bu ayrıntıların görmemize ve bilmemize imkân yok. Unutturulan, ailesinden başka kimsenin adını bile anmadığı, daha birkaç yıl öncesine kadar gece evinizde rahat uyumanız için çalışan bir polis memuru, gelecek vaat eden bir komiser yardımcısı. Belanızı bulasınız!

Midem bulanıyor: Neticede, bakanların veya müsteşarların önüne yatacağı türden üç-kâğıtçı şaklabanlar gibi, para falan beklemedikleri "önemli biri değil". Komiser yardımcısı Mustafa da "Hırsızdan korksaydık polis olmazdık!" diye bağırılmış mıdır? Beş TL'lik yardım deseler de, içeri tıkmalarının da, ölüme terk etmelerinin de nedeni başkaydı mutlaka! "FETÖ'cü" mü dediler? Yoksa "vatan haini" mi? Akraba, konu komşu, eş dost, tanıdıklar, meslektaşlar falan ne dedi? Sahip çıkan oldu mu? Yoksa çoğunlukla olduğu gibi bir tekme de onlar mı attı? Zayıfa vurmanın

Mustafa Kabakçioğlu

Doğum Tarihi:
1978

Vefat Tarihi:
29 Ağustos 2020

Vefat nedeni:
Cezaevinde vefat

Mesleği:
Komiser Yardımcısı

halk sporu olduğu berbatlıklar toplumunda, ölümden beter bu hayal kırıklığını yaşadı mı, polis Mustafa ve ailesi de? Çocuklarını -okula gidiyorlarsa eğer- öğretmenleri teşhir edip, "vatan haininin çocukları!" dedi mi? Milletten meclisine sokulmamayı, sosyal güvencesi, maaşı ve sağlık güvencesinin kesilişini de yaşattılar mı? Kardeşlerini de işlerinden attılar mı mesela? Beyaz plastik sandalyede duran naaş bize bunları anlatamaz artık, heyhat! Belanızı bulasınız!

Midem bulanıyor: Ne hayalleri vardı kim bilir polis Mustafa'nın. Genç yaşında komiser yardımcısı olmuş, ülkesine hizmet etmek, suçlularla ve suçla mücadele etmek, fazlasıyla hak ettiği takdiri görmek – yoksa parada pulda göz olsa polis mi olurdu zaten! Ev alabildiler mi? Yoksa çoğu kamu emekçisi gibi onlar da kirada mıydı? Kiralarını nasıl ödediler Mustafa işini kaybettikten sonra? Eşi çalışıyor muydu? Hapse düşünce onlara ne oldu? İçeride bunları düşünüyor muydu her daim, polis Mustafa? Kurduğu hayallerle

düşüğü bu korkunç durum arasındaki tezat bir insanı nasıl etkiler? Bunu yaşayan idealist bir polis memuru, ülkesi, toplumu ve devleti hakkında ne düşünür? Polis Mustafa'nın çocukları ileride babalarının kaderi karşısında ne düşünecek, ne hissedecekler? Onlara babaları hakkında anlatılan hikâyenin altında nasıl ezilecekler? Mustafa o ıssız, terk edilmiş, izbe mahpusta bunları mı düşünüyordu yoksa, son nefesini vermeden önce? Belanızı bulasınız!

Midem bulanıyor: Gariban bir sokak kedisine veya köpeğine gösterilen ilginin onda

birini bile göstermeden, mezara koydular onu! Yok sayılan insan hakları kurbanları hanesine eklenen yeni bir sayı olsun istiyorlar. Sosyal soykırımda herkesin başını öte yana çevirdiği tipik bir olaydır yaşanan, onlara göre. "Suçu ne olursa olsun..." diye başlayan cümleler kurmaları bundandır. Suçu 5 TL'lik yardım yapmak! Bunun yaşandığı yerdir Türkiye. Türkiye'dir o kirlı duvarlar, iki paralık bir ayna ve raf, o uyduruk plastikten masa. O garip, leş, ihtimal on yıllık halı bir zeminde etrafa saçılmış duran tuvalet kâğıtları, pet su şişeleri bu Türkiye'yi temsil ediyor. Türkiye'nin sıvaları dökülmüş soluk duvarları. Tüm insanlar büyük bir zulmün, bir işkencenin, bir infazın, bir taş kalpli muamelenin kısmen failleri ve tam anlamıyla şahitleri! O plastik sandalyede, o terk edilmişliğin griliğinde kalbi atmadan buz gibi yatan, başı geriye düşmüş Türkiye aslında! O berbat, virane hapishane hücresi ülke! Belanızı bulasınız!

Midem bulanıyor!

